

Afscheid Elbert Dijkgraaf (SGP)
Door de Voorzitter van de Tweede Kamer, Khadija Arib

Dinsdag 10 april 2018

Geachte heer Dijkgraaf, beste Elbert,

Ik denk dat niet dat veel mensen er rekening mee hielden dat jij vandaag afscheid zou nemen van de Tweede Kamer.

Het is tot vijftien minuten geleden geheim gebleven dat je uit de kamer vertrekt. Je hechtte er grote waarde aan dat jouw collega's niet via de media zouden vernemen dat je vertrekt. Je hebt je nieuws goed gemanaged. Menig fractie kan daar jaloers op zijn. Die zorgvuldigheid siert je én tekent je.

Ik spreek namens veel Kamerleden en nog veel meer Nederlanders als ik zeg dat we je zullen missen.

Over veertien dagen is je partij, de Staatkundig Gereformeerde Partij, honderd jaar oud.

De SGP is de oudste politieke partij van Nederland die nog steeds in het parlement vertegenwoordigd is.

En in die honderd jaar heeft jouw partij zich gekenmerkt door mannen - allemaal mannen inderdaad - die de beste jaren van hun leven aan de politiek hebben gewijd.

Mannen als dominee Zandt, naar wie een kamer in dit gebouw is genoemd.

En dominee Kersten, naar wie al een nacht werd genoemd in 1925.

Lang voordat Schmelzer, Wiegel en Van Thijn die eer ten deel viel.

In 2010 nam jij de zetel in van Bas van der Vlies.

Die nam afscheid van de Kamer na 29 jaar.

Zo bezien ben jij een jonkie met je bijna acht jaar Kamerlidmaatschap.

Aan de andere kant: het gemiddelde Tweede Kamerlid heeft op dit moment vier jaar en zes maanden ervaring.

Jij stijgt daar ver bovenuit.

Al was het maar omdat je als lid van een tweemansfractie - vanaf 2012 een driemansfractie - bovengemiddeld veel debatten voor je rekening hebt genomen.

Daar hebben jij en je fractiegenoten altijd veel waardering voor gekregen.

Je afscheid komt dus redelijk onverwacht in het licht van de tradities van je partij.

Maar je afscheid is des te meer een bittere pil, als je kijkt naar de energie en het enthousiasme waarmee je je in de Kamer hebt onderscheiden.

Of het nou boeren, éénverdieners, militairen, winkeliers, vissers, autobezitters, huiseigenaren of inbrekers betreft: je bemoeide je met al deze burgers. Ja, ook met inbrekers.

Want op een vrijdag vlak voor het laatste zomerreces liep er een verdacht sujet door de Tweede Kamer.

Je ging achter hem aan en na lang zoeken vond je hem op de wc.

“Ik arresteer je”, zei je en je greep zijn hand.

Toen liet de inbreker een papiertje zien.

Daarop stond dat hij een acteur was, ingeschakeld door de politie.

Maar jou maak je niks wijs.

Want elke inbreker kan wel beweren dat hij een acteur is!

Dus deze man had het nog even heel lastig met jou.

Het voorval laat zien uit wat voor hout je bent gesneden.

Zoals je er zelf op terugblikte: "Ik ben wel iemand van het initiatief. Je kunt het aan iemand anders vragen, maar je kunt er ook zelf op af."

Collega's waarden je als een sympathiek en betrouwbaar Kamerlid.

En zeer intelligent ook.

Met jou vertrekt ook een hoogleraar economie uit de Kamer.

Als rekenwonder had je, ook vanuit een kleine oppositiepartij, grote invloed op de begrotingsbehandeling.

Zeker in tijden van krappe coalitiemeerderheden.

En dan kon je samenwerken met mensen met volstrekt tegenovergestelde wereldbeelden.

Waar sommige collega-Kamerleden liever wegduiken voor de welbekende roze microfoon, loop jij erop af. De Rutger Castricums van deze wereld krijgen jou niet te pakken.

Je reageert altijd gevat, met een twinkeling in je ogen. Het heeft je ook ver buiten de eigen achterban veel sympathie opgeleverd.

Dat ludieke, de wil om het nét iets anders te doen, om anderen te verrassen... dat zagen we ook in 2015 tijdens de algemene politieke beschouwingen.

In de plenaire zaal hoorden we vanuit de Statenpassage een trompet en een koor.

Was dit een ordeverstoring?

Een flashmob van de SGP, bleek later.

Jij wist daar natuurlijk allang van en spoedde je met je fractiegenoten Kees van der Staaij en Roelof Bisschop naar de balustrade.

Je begon zelfs mee te zingen.

En ik moet zeggen: dat klonk niet onverdienstelijk!

Met een warm basgeluid zong je 'Amazing grace'.

Daarmee gaf je letterlijk stem aan je bron van inspiratie bij je politieke werk.

Beste Elbert,

Aan het begin van het jaar liet je al weten dat je wegens oververmoeidheid een paar maanden niet zou werken.

Daar schrokken we van.

Ik denk dat velen van ons toen bij zichzelf te rade gingen: ga ik ook weleens te ver, werk ik te hard? Geef ik genoeg aandacht aan thuis?

Je neemt nu gas terug en vertrekt uit de Kamer.

Heel erg jammer!

Ik hoop dat er iets anders moois voor in de plaats komt.

Iets dat rust geeft, en tegelijkertijd aansluit bij jouw idealen en ambities.

Het ga je goed.